

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

Αφωνία
ή αφασία;

ΤΟΥ Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ασυνήθιστο σε μια δημοκρατία να συμβεί ένα οικονομικό σκάνδαλο. Γι' αυτό υπάρχουν τα ΣΔΟΕ, γι' αυτό υπάρχουν οι εισαγγελείς, γι' αυτό υπάρχουν οι άλλοι ελεγκτικοί μηχανισμοί και η Δικαιοσύνη.

Ούτε είναι ασυνήθιστο σε μια δημοκρατία να αποκαλυφθεί ότι ένα οικονομικό σκάνδαλο έχει πολιτικές προεκτάσεις. Δόξα τω Θεώ, η Αμερική και η Ευρώπη βρήκαν από τέτοιες περιπτώσεις. Γι' αυτό υπάρχουν οι παραπτώσεις υπουργών, γι' αυτό υπάρχουν οι αποπομπές στελεχών, γι' αυτό υπάρχουν οι εξεταστικές επιτροπές στα Κοινοβούλια.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ασυνήθιστο; Οτι εδώ και δεκαπέντε ημέρες η χώρα ζει σε ατμόσφαιρα οικονομικού και πολιτικού σκανδάλου, χωρίς η κυβέρνηση που βάλεται να έχει διατυπώσει μια πολιτική ερμηνεία των γεγονότων και χωρίς να έχει επιχειρήσει κάποιον πολιτικό χειρισμό της κατάστασης. Εδώ και δεκαπέντε ημέρες, δηλαδή, η κυβέρνηση παραμένει ουσιαστικά άφωνη.

Στην αρχή περιμέναμε να τελειώσει η σύνοδος κορυφής. Μετά έπρεπε να επιστρέψει ο Σημίτης από την Κύπρο. Υστερα κριαζόταν να γυρίσει από τη Σκανδιναβία. Τώρα περιμένουμε να αναστηθεί ο Κύριος.

Στο ενδιάμεσο, βεβαίως, ο Πρωθυπουργός έκανε μια δήλωση με την οποία μας εξήγησε ότι η κυβέρνηση είναι υπέρ της διαφάνειας και ότι πρέπει να επιληφθεί η Δικαιοσύνη. Αυτά όμως τα Ξέραμε. Δεν κριαζόταν δήλωση.

Ποιο είναι λοιπόν το αποτέλεσμα; Οτι η κυβερνητική αφωνία καταγράφεται ως έλλειψη αντίδρασης. Διότι προφανώς δεν αποτελεί πολιτική αντίδραση να μετράς τα τετραγωνικά του σπιτιού του Πρωτόπαπα ούτε να κοστολογείς τις μετοχές του Μανίκα.

Οι άμεσα εμπλεκόμενοι υπερασπίζονται, βεβαίως, τον εαυτό τους όσο καλύτερα μπορούν και καλά κάνουν. Παρέχουν διευκρινίσεις, καταθέτουν μηνύσεις και αγωγές, κάνουν δηλώσεις. Αλλά η κυβέρνηση; Τι κάνει η κυβέρνηση;

Σε κάποια ανώτατα κλιμάκια επικρατεί η αντίληψη «άσε, καλύτερα να μην μπλέξουμε». Αντίδραση σοφή, αλλά περιττή. Τώρα έμπλεξαν. Ακόμη και αν δεν θέλεις να μπλέξεις εσύ, ενίοτε αρκεί να σε μπλέξουν οι άλλοι. Αντιλαμβάνομαι ότι το μπλέξιμο είναι ενοχλητικό, αλλά η ζωή, δυστυχώς, περιλαμβάνει πολλά ενοχλητικά πράγματα.

ΣΕ ΑΥΤΟ το επίπεδο ο ρόλος του Σημίτη είναι καθοριστικός, αλλά σύνθετος. Όταν βρίσκεσαι ενώπιον ενός εκβιασμού, το βασικό είναι να μην υποκύψεις στον εκβιασμό και μετά βλέπουμε. Σωστό.

Αλλά κάτι πρέπει να δούμε μετά. Θα δεχθεί ο Σημίτης ότι υπάρχει πολιτικό πρόβλημα και θα κάνει ανασχηματισμό; Δύσκολο. Θα βάλει τον Κοσμίδη να ψάχνει στις τσέπες και στα χαρτοφυλάκια όλων των κυβερνητικών στελεχών; Ή μήπως θα προτιμήσει σε ένα πολιτικό ερώτημα να δώσει μια πολιτική απάντηση και όποιου του αρέσει; Κάτι πάντως πρέπει να κάνει. Διότι, αν δεν κάνει τίποτε, η αφωνία θα αρχίσει να θυμίζει αφασία.